

ΑΙ ΔΙΑΣΚΕΥΕΙΣ ΤΗΣ ΦΛΩΡΕΝΤΙΑΣ ΚΑΙ ΡΩΜΗΣ

[Όμάς ἐκλεκτῶν Καθηγητῶν τῆς Κοινωνιολογίας καὶ «ειδικῶν» τῆς βιομηχανικῆς Ψυχολογίας προητοίμασαν κατὰ τὰς συνεντεύξεις των ἐν Φλωρεντίᾳ τὴν μέλλουσαν Διάσκεψιν τῆς Ρώμης κατὰ τὸ τέλος τοῦ 1956. Σκοπὸς τῆς Διασκέψεως εἶναι ἡ ἐπίτευξις εὐνοϊκῆς ἀτμοσφαιρας πρὸς μίαν συνεννόησιν ἀποβλέπουσαν εἰς τὴν πραγματοποιήσασιν εὐρέος προγράμματος δράσεως ἐπὶ τοῦ πεδίου τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων].

Μέσα εἰς τοὺς βιομηχανικοὺς κύκλους ἡ ἔκφρασις «ἀνθρώπινα σχέσεις» ἐπαναλαμβάνεται συχνάκις ἀλλ' ὕφίσταται ἐπίσης καὶ πλήρης σύγχυσις γύρω ἀπὸ τὴν ἔκφρασιν ταύτην.

Διὰ τοὺς μὲν, αἱ ἀνθρώπινα σχέσεις ἐμφανίζονται ὡς ἐν εἶδος ψυχολογικῆς «πρακτικῆς προσασίας»· διὰ τοὺς δέ, ἀποτελοῦν τὴν λύσιν διὰ τὸ μέλλον τοῦ κοινωνικοῦ προβλήματος. Οἱ πραγματικαὶ πάσῃ ἀποχρώσεως διαβλέπουσιν ὅλον τεχνικῶν μέσων πρὸς αὔξησιν τῆς παραγωγικότητος, ἐνῶ οἱ ἰδεολογοὶ ἀναμένουν τὴν ἀπαρχὴν νέου δόγματος ἱκανοῦ νὰ συντελέσῃ διὰ τῆς κοινωνικῆς καὶ ἠθικῆς μορφώσεως τῶν μελῶν τῆς εἰς τὴν τελειοποίησιν τῆς ἐπιχειρήσεως.

Αἱ ἀκατανόησαι αὐταὶ καὶ αἱ παρεξηγήσεις προέρχονται ἀναμφισβητήτως, κατὰ γενικὸν κανόνα, ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν ἐπαφῶν μεταξύ τῶν ἐιδικῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συνδικάτων.

Ἡ μεσολάβησις τοῦ Α.Ε.Ρ. (Εὐρωπαϊκὸν Πρακτορεῖον τῆς παραγωγικότητος)

Τὸ σχέδιον Α.Ε.Ρ. ἀρ. 312 ἐγένετο μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἀναπτύξῃ τοιαύτας ἐπαφάς. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς προετοιμασίας τοῦ σχεδίου τούτου πολλοὶ ἐνόμισαν ὅτι τὸ Πρακτορεῖον ὄφειλε νὰ περιορισθῇ μόνον εἰς τὴν ἐκμαίευσιν καταλλήλων ἐυκαιριῶν διὰ τὴν ἀντιπαράστασιν τῶν ἀπόψεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν συνδικαλιστῶν καὶ τῶν ἐργοδοτῶν γύρω ἀπὸ τὰ προβλήματα τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων. Ἐν τρώτοις ἐγένετο ταχύτατα ἀντιληπτὸν ὅτι μίᾳ τοιαύτῃ συζήτησιν δὲν θὰ εἶχεν καμμίαν ἀξίαν ἐὰν προηγουμένως δὲν ἐμεσολάβει ἐκ μέρους τῶν ἐπιστημόνων μίᾳ κατατόπισι ἱκανῇ νὰ προσφέρῃ εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας τὰς ἐπιστημονικὰς βάσεις ἐφ' ὧν θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ διεξαγωγή τῆς συζήτησεως.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐχρησιάσθησαν νὰ γίνουσι δύο διεθνεῖς συναντήσεις, καὶ τὸ σχέδιον Α.Ε.Ρ. ἀρ. 312 διηρέθη εἰς δύο μέρη:

Μέρος Α'. Συνεντεύξεις τῆς Φλωρεντίας,

Μέρος Β'. Αἱ ἡμέραι τῆς Ρώμης.

Ἐπιστημονικὴ ἀκρίβεια

Αἱ συνεντεύξεις τῆς Φλωρεντίας ἔλαβον χώραν ἀπὸ τῆς 13ης μέχρι τῆς 22ας Ἀπριλίου τοῦ 1955. Διὰ πρώτην φοράν ἐν Εὐρώπῃ συνήλθον ἐπὶ τὰ αὐτὰ περὶ τοὺς 20 περίπου καθηγηταὶ τῆς Ψυχολογίας καὶ τῆς βιομηχανικῆς Κοινωνιολογίας ἐξ ἑννέα εὐρωπαϊκῶν χωρῶν καὶ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Παρευρέθησαν ἐπίσης παρατηρηταὶ τοῦ C.F.I.E., τοῦ C.S.C.M. τοῦ O.I.T. καὶ τῆς UNESCO.

Μακρὰ συζητήσεις ἔλαβον χώραν ἐν Φλωρεντίᾳ, αἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀποκρυστάλλωσιν τῶν ἰδεῶν, τὸν προσδιορισμὸν τοῦ καταλλήλου λεξιλογίου, τὸν προσδιορισμὸν τῶν μεθόδων ἐρεύνης, τῆς ἀναλύσεως καὶ τῆς πρακτικῆς ἐπεμβάσεως. Ἐπετεύχθη διὰ τοῦ τρόπου τούτου πλήρης προσέγγισις τῶν λαβόντων μέρος εἰς τὰς συνεδριάσεις καὶ ἐγένετο πληρεστέρα κατανόησις ὅσον ἀφορᾷ τὴν πειθαρχίαν.

Ἡ πρώτη αὐτῆ συγκέντρωσις ἐν Εὐρώπῃ κατήγαγεν ἀληθινὴν ἐπιτυχίαν. Οἱ μετα-

σχόντες ομοθυμῶς ἀνεγνώρισαν τὴν ὠφελιμότητα καὶ συνεχάρησαν τὴν Α.Ε.Ρ. διὰ τὴν τόσον χρήσιμον πρωτοβουλίαν τῆς.

Οἱ λαβόντες μέρος εἰς τὰς συζητήσεις ἀνεγνώρισαν ὅτι ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία θὰ ἰδύνατο νὰ δράσῃ ἐπωφελέστερον, ἂν ὑπῆρχε στενωτέρα ἐπαφή μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς βιομηχανίας καὶ τῶν συνδικαλιστικῶν κύκλων.

Κατὰ τὸ παρὸν στάδιον, αἱ ἔρευναὶ τῶν δὲν δύνανται ἀκόμη νὰ ἀποκρυσταλλωθῶν εἰς γενικότητα ἐπιστημονικῶς ἀποδεδειγμένας, εἰς νόμους περὶ τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς, οἵτινες νὰ ἀξιοποιηθῶν μὲ οἰονδήποτε βιομηχανικὸν περιβάλλον. Οὐχ ἦττον ὅμως, ἡ μελέτη τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων εἰς ὠρισμένας ἐπιχειρήσεις ἐπέφερεν ἤδη τὰς ἀρχὰς λύσεως αἰτινες ἀξίζουν δι' εἰδικὰς περιπτώσεις καὶ ἐπέτρεψε τὴν καλλιτέρευσιν τῆς καταστάσεως.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν «Συναντήσεων» τούτων εἶναι τόσον ἄφθονα καὶ τόσον διάφορα ὥστε νὰ μὴ μᾶς εἶναι δυνατὸν νὰ τὰ παρουσιάσωμεν ἐν περιλήψει εἰς τὸ ἄρθρον τοῦτο. Ἀπετέλεσαν ἐξ ἄλλου τὸ ἀντικείμενον μιᾶς ἐκθέσεως, τὴν ὁποίαν καθεὶς δύναται νὰ προμηθευθῇ δι' ἀπλῆς αἰτήσεως πρὸς τὴν ὑπηρεσίαν πληροφοριῶν τοῦ Α.Ε.Ρ.

Ὁ Δεύτερος Σταθμὸς

Αἱ «Ἡμέραι τῆς Ρώμης», αἰτινες θὰ λάβουν χώραν ἀπὸ τῆς 29 Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 4ης Φεβρουαρίου τοῦ 1956, θὰ ἀσχοληθῶν μὲ τὸ πρακτικὸν σχέδιον. Οἱ μέλλοντες νὰ μετᾶσχουν εἰς τὰς συνεδριάσεις θὰ ἔχουν ὡς ἀποστολὴν νὰ προβοῦν ἀπὸ κοινοῦ καὶ διὰ μικρῶν ὁμάδων εἰς τὴν ἀντικειμενικὴν κριτικὴν καὶ πειραματικὴν μελέτην τῶν θετικῶν προβλημάτων ποῦ ἀφοροῦν τὰς ἀνθρωπίνους σχέσεις ἐφ' ὧν ἐγένοντο εἰδικαὶ ἔρευναὶ ἢ πειράματα πρακτικά.

Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον ἡ Α.Ε.Ρ. θὰ συγκεντρώσῃ τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν βιομηχανικῶν, τῶν συνδικαλιστικῶν, τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ τῶν διοικητικῶν κύκλων δώδεκα διαφόρων χωρῶν*.

Ἐπὶ τοῦ διεθνοῦς σχεδίου, ἓνα τεχνικὸν συγκρότημα, ἀποτελούμενον ἀπὸ τοὺς ὑπευθύνους διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ποῦ ἀντιπροσωπεύει τὰς διαφόρους χώρας καὶ τὰς δύο ἐπαγγελματικὰς ὀργανώσεις αἰτινες εἶναι διαπεπιστευμένοι παρὰ τῷ Ο.Ε.С.Ε. (С.Ф.Ι.Е. — С.С.С.М.), καθώρισεν εἰς μίαν πρώτην συγκέντρωσιν, γενομένην ἐν Παρισίοις, τὸν σκοπὸν τῶν Ἡμερῶν τῆς Ρώμης καὶ περιώρισε τὸ θέμα μόνον διὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν ἀποτελεσμάτων ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων σχέσεων :

- 1) Περὶ διαρθρώσεως καὶ ὀργανώσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.
- 2) Περὶ τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν μεθόδων τῆς διευθύνσεως τοῦ προσωπικοῦ.
- 3) Περὶ ἐκτελέσεως τῆς ἐργασίας.

Μετὰ τὴν Διάσκεψιν, μερικὰ μικρὰ συγκροτήματα θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ ἐδρεύουν διὰ νὰ παρουσιάσουν εἰς τὸ Α.Ε.Ρ. προτάσεις διὰ τὴν συνέχισιν τῆς διασκέψεως, πρὸς ἀνάπτυξιν τῆς συνεργασίας μεταξὺ βιομηχανῶν, συνδικαλιστῶν καὶ ἐπιστημονικῶν προσωπικοτήτων, ὡς ἐπίσης καὶ τῶν εἰδικῶν προβλημάτων τῶν χρηζόντων βαθυτέρας μελέτης.

Ἀποστολὴ τῶν ἐθνικῶν κέντρων τῆς παραγωγικότητος

Ὁ ἀντικειμενικὸς σκοπός, τὸ πνεῦμα καὶ τὸ γενικὸν πλαίσιον τῆς διασκέψεως ἔχουν καθορισθῇ. Τὰ Κέντρα Παραγωγικότητος τῶν συμμετεχόντων εἰς τὸ σχέδιον ὀφείλουσιν τώρα νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν προετοιμασίαν ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ πεδίου. Θὰ ὀργανωθοῦν συγκεντρώσεις διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον, διὰ νὰ ἐπιτραπῇ εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῆς βιομηχανίας, τῶν συνδικάτων καὶ εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν περιβάλλον νὰ φέρουν εἰς φῶς μερικὰ προβλήματα καὶ νὰ τελειοποιήσουν κοινὸν λεκτικόν, τὸ ὁποῖον θεωρεῖται ὡς θεμελιώδης ὅρος τῆς ἀποτελεσματικότητος καὶ ἐπομένως τῆς ἐπιτυχίας τῆς Διασκέψεως.

* Γερμανία, Αὐστρία, Βέλγιον, Δανία, Ἡνωμ. Πολιτεῖαι, Ἑλλάς, Γαλλία, Ἰταλία, Νορβηγία, Ὀλλανδία, Ἡνωμ. Βασίλειον, Σαυηδία.